

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 15. siječanj 2020. [\[Multimedia\]](#)

Tema kateheze: „*Pavao... je primao sve koji su dolazili k njemu, propovijedao kraljevstvo Božje... sa svom slobodom, nesmetano*“ (Dj 28, 30-31). *Pavlovo zatočeništvo u Rimu i plodnost navješćaja*

Draga braćo i sestre!

Posljednjom misijskom etapom svetoga Pavla, to jest Rimom (usp. Dj 28, 14), zaključujemo danas kateheze o Djelima apostolskim.

Pavlovo putovanje, koje je sraslo s putovanjem evanđelja, dokaz je da ljudski putevi, ako se žive u vjeri, mogu postati „tranzitni“ prostor Božjega spasenja kroz riječ vjere koja je aktivni kvasac u povijesti, kadra stubokom promijeniti situacije i otvarati uvijek nove putove.

Pavlovim dolaskom u srce Carstva završavaju Djela apostolska koja ne završavaju Pavlovim mučeništvom, nego obilnom sjetvom Riječi. Kraj Lukinoga izvješća, u čijem je središtu putovanje evanđelja svijetom, sadrži i sažima svu dinamičnost Božje riječi, nezaustavljive Riječi koja hita da svima priopći spasenje.

U Rimu Pavao prije svega susreće svoju braću u Kristu koja ga pozdravljaju i ulijevaju mu hrabrost (usp. Dj 28, 15) i čije toplo gostoprimstvo kazuje koliko je njegov dolazak bio očekivan i željen. Zatim mu je bilo dopušteno da živi slobodno pod vojnom paskom (*custodia militaris*), odnosno s vojnikom koji ga je čuvao, bio je u kućnom pritvoru. Unatoč tome što je utamničen, Pavao se može susretati sa židovskim prvacima kako bi im objasnio zašto je bio prisiljen pozvati se na cara i kako bi im govorio o Božjem kraljevstvu. Pokušava ih navesti da povjeruju u Isusa, polazeći od Svetog pisma i pokazujući kontinuitet između Kristove novosti i „nade Izraelove“ (Dj 28, 20). Pavao prepoznaje da je židovstvo u njemu duboko usađeno i vidi u evanđelju koje propovijeda, to jest u naviještanju Krista koji je umro i uskrsnuo, ispunjenje obećanja danih izabranom narodu.

Nakon tog prvog neformalnog susreta u kojem nalazi spremne Židove, slijedi službeniji, tijekom kojega, čitav dan, Pavao naviješta Božje kraljevstvo i pokušava otvoriti svoje sugovornike vjeri u

Isusa, polazeći od „Mojsijeva zakona i prorokâ“ (*Dj 28, 23*). Kako ih ne uspijeva sve uvjeriti, prokazuje otvrdnuće srca Božjeg naroda, razlog njegove osude (usp. *Iz 6, 9-10*) i s velikom ljubavlju slavi spasenje narodâ koji su se pokazali osjetljivima na Boga i sposobnima slušati Riječ evanđelja života (usp. *Djela 28, 28*).

U tom dijelu naracije Luka zaključuje svoje djelo pokazujući nam ne Pavlovu smrt, nego dinamizam njegova propovijedanja, Riječi koja „nije okovana“ (*2 Tim 2, 9*) – Pavao nema slobodu kretanja ali slobodno govori jer Riječ nije okovana – to je Riječ spremna da je apostol Pavao sije punim rukama. Pavao to čini „sa svom slobodom, nesmetano“ (*Dj 28, 31*), u kući u kojoj prima one koji žele primiti navještaj Božjega kraljevstva i upoznati Krista. Ta kuća otvorena svim srcima koja traže Boga slika je Crkve koja se, iako progonjena, neshvaćena i okovana, nikada ne umara primati svakog muškarca i ženu majčinskim srcem kako bi im navijestila ljubav Oca koji se učinio vidljivim u Isusu.

Draga braćo i sestre, neka na kraju ovoga putovanja, koje smo zajedno živjeli slijedeći trag evanđelja u svijetu, u svakom od nas Duh oživi poziv da budemo hrabri i radosni vjerovjesnici. Neka učini i nas, poput Pavla, kadrima prožeti naše domove evanđeljem i učiniti ih prostorima bratstva gdje se prihvaća živoga Krista koji „nam dolazi ususret u svakom čovjeku i u svakom vremenu“ (usp. *Predslavlje došašća, II*).